



EBA/GL/2022/01

13 януари 2022 г.

Насоки

относно подобряване на възможността
за реструктуриране за институции и
органи за реструктуриране



1. Спазване на насоките и задължения докладване

Статут на насоките

1. В настоящия документ се съдържат насоки, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010¹. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи и финансовите институции полагат всички усилия за спазване на насоките.
2. В насоките е представено становището на ЕБО за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това как следва да се прилага правото на Съюза в дадена област. Компетентните органи, както са определени в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за които се отнасят тези насоки, трябва да ги спазват, като ги включат в практиките си по подходящ начин (напр. като изменят своята правна рамка или надзорни процеси), включително когато насоките са предназначени основно за институциите.

Изисквания за докладване

3. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, най-късно до 08.06.2022 компетентните органи трябва да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват настоящите насоки, а в противен случай — да изложат причините за неспазването им. Ако в посочения срок не постъпи уведомление, ЕБО ще счита, че компетентните органи не спазват насоките. Уведомленията трябва да се изпращат чрез подаване на формуляра, достъпен на уебсайта на ЕБО, като се посочи референтен номер „EBA/GL/2022/01“. Уведомленията трябва да се подават от лица, имащи подходящи правомощия да отчитат спазване от името на техните компетентни органи. Всяка промяна в статута на спазването също трябва да се докладва пред ЕБО.
4. Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕБО в съответствие с член 16, параграф 3.

¹ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

2. Предмет, обхват и определения

Предмет

5. В настоящите насоки се уточняват специфичните за отделните инструменти за реструктуриране действия, които институциите и органите за реструктуриране следва да предприемат, за да подобрят възможността за реструктуриране на институции, групи и групи за реструктуриране в контекста на оценката на възможността за реструктуриране, извършвана от органите за реструктуриране съгласно членове 15 и 16 от Директива 2014/59/ЕС².

Обхват

6. Настоящите насоки не се прилагат спрямо институции, които са предмет на облекчени задължения за целите на процеса по планиране на реструктурирането в съответствие с член 4 от Директива 2014/59/ЕС.
7. Настоящите насоки не се прилагат спрямо институции, в чийто план за реструктуриране се предвижда те да бъдат ликвидирани по обичайния ред в съответствие с приложимото национално право. В случай че настъпи промяна в стратегията, по-специално от ликвидация към реструктуриране, насоките следва да се приложат изцяло възможно най-бързо и не по-късно от три години, считано от датата на одобряване на плана за реструктуриране, включващ новата стратегия за реструктуриране.
8. Органите за реструктуриране може да решат да приложат настоящите насоки изцяло или частично спрямо институции, които са предмет на облекчени задължения за изготвяне на планове за реструктуриране, или спрямо институции, в чийто план за реструктуриране се предвижда те да бъдат ликвидирани по обичайния ред в съответствие с приложимото национално право. Органите за реструктуриране може да решат да приложат частите от настоящите насоки, специфични за отделен инструмент за реструктуриране (например инструмента за споделяне на загуби) спрямо институции, в чийто планирана стратегия за реструктуриране не се предвиждат такива инструменти.

² Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).



9. За институциите, които не са част от група, подлежаща на консолидиран надзор съгласно членове 111 и 112 от Директива 2013/36/ЕС³, настоящите насоки се прилагат на индивидуално ниво.
10. За институциите, които са част от група, подлежаща на консолидиран надзор съгласно членове 111 и 112 от Директива 2013/36/ЕС, настоящите насоки се прилагат както на нивото на субектите за реструктуриране, така и на нивото на техните дъщерни предприятия („ниво на групата за реструктуриране“).

Адресати

11. Настоящите насоки са адресирани към финансовите институции, както са определени в член 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, които са институции, подлежащи на оценка на възможността за реструктуриране съгласно членове 15 и 16 от Директива 2014/59/ЕС, и към компетентните органи, както са определени в член 4, параграф 2, подточки i), v) и viii) от Регламент (ЕС) № 1093/2010, които упражняват надзор върху тези институции по смисъла на член 2, параграф 5, втора алинея от посочения регламент.

Определения

12. Освен ако не е посочено друго, термините, използвани и определени в Директива 2014/59/ЕС, имат същото значение в насоките.

3. Въвеждане

Дата на прилагане

13. Настоящите насоки се прилагат от **1 януари 2024 г.**

³ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

4. Насоки относно подобряване на възможността за реструктуриране

4.1 Минимални изисквания, свързани със структурата и операциите, съгласно член 27 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията

4.1.1 Непрекъснатост на операциите

13. Институциите следва да имат оперативни договорености за гарантиране на непрекъснатост на услугите, поддържащи критични функции (определени като „критични услуги“), и основните стопански дейности, необходими за ефективното изпълнение на стратегията за реструктуриране и всяка евентуална реорганизация вследствие на това (определени като „важни услуги“) — наричани заедно с критичните услуги „услуги от значение“ — както и за гарантиране на достъп до оперативните активи и персонала, които са необходими при влизане в режим на реструктуриране и за целите на улесняване на оздравяването на дейността.

14. Като взема под внимание различните последователни етапи на оценката на възможността за реструктуриране в съответствие с член 23 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията, когато определя стратегията за реструктуриране, органът за реструктуриране следва първо да разгледа структурата, бизнес модела и различните модели на услуги, използвани от дадена институция или група, и по какъв начин те си взаимодействат. Като следваща стъпка и без да се засяга независимостта на институциите при избора на модела за предоставяне на услуги⁴, който е най-подходящ за дейността им, те следва да докажат в съответствие с вече определената стратегия за реструктуриране, че моделът им за предоставяне на услуги фактически подкрепя стратегията за реструктуриране.

Онагледяване на основните стопански дейности и критичните функции

15. Институциите следва да идентифицират услугите от значение, оперативните активи и персонал и да ги онагледят спрямо критичните функции, основните стопански дейности и правните субекти (предоставящи и получаващи услугите). При онагледяването следва

⁴ Например: i) предоставяне на услуги от подразделение в рамките на регулиран правен субект; ii) предоставяне на услуги от вътрешногрупово обслужващо дружество; или iii) предоставяне на услуги от външен за групата доставчик (трета страна).



да бъде включена най-малко информацията, поискана в съответствие с Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1624 на Комисията⁵.

16. Посоченото по-горе онагледяване следва да бъде интегрирано в обичайните бизнес процеси, да бъде всеобхватно и да се актуализира редовно.

Договорни разпоредби

17. Институциите следва да гарантират, че условията, свързани с предоставянето на услуги и ценообразуването, в споразуменията за ниво на обслужване (СНО) не се променят единствено вследствие на влизане в режим на реструктуриране на страна по договора (или дружество, свързано със страна по договора). Това предполага, че рисковете, свързани с договори с трети страни, регламентирани от законодателството на трети държави, също следва да бъдат взети под внимание, за да се гарантира, че няма да попречат на възможността за реструктуриране на институциите. По-специално институциите следва да гарантират, че при условие че продължават да се изпълняват съществените задължения, съответните договори за услуги, предоставяни от вътрешногрупови доставчици и външни доставчици (трети страни), гарантират:

- а. че няма да има прекратяване, спиране или изменение на основание реструктурирането (включително при действия по оздравяване на дейността съгласно член 51 от Директива 2014/59/ЕС);
- б. прехвърляемостта към нов получател на предоставянето на услугата от досегашния получател на услугата или от органа за реструктуриране, следствие на реструктуриране (включително оздравяване на дейността съгласно член 51 от Директива 2014/59/ЕС);
- в. подпомагане прехвърлянето или прекратяването, които възникват по време на реструктуриране (включително оздравяване на дейността съгласно член 51 от Директива 2014/59/ЕС), за разумен срок (например 24 месеца) от страна на настоящия доставчик на услуги и при същите правила и условия; и
- г. непрекъснатото предоставяне на услуги на продадено дружество от групата по време на реструктуриране (включително оздравяване на дейността съгласно член 51 от Директива 2014/59/ЕС) за разумен срок след продажбата, като например 24 месеца.

⁵ Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1624 на Комисията от 23 октомври 2018 година за определяне на технически стандарти за изпълнение по отношение на процедурите, стандартните формуляри и образците за предоставянето на информация за целите на плановете за реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници в съответствие с Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1066 на Комисията (ОВ L 277, 7.11.2018 г., стр. 1).



18. Институциите следва да гарантират, че услугите от значение могат да продължат по време на прилагането на стратегията за реструктуриране, включително плана за оздравяване на дейността.
19. Когато въпреки максимално положените усилия институциите не са в състояние да постигнат „устойчивост при реструктуриране“ посредством клаузи, които да гарантират условията, посочени в точка 17, те следва да предоставят на съответния орган за реструктуриране достатъчна обосновка защо не е било възможно договорите да бъдат изменени и да представят потенциални алтернативни стратегии, например преминаване към доставчици, които са склонни да включат договорни клаузи, гарантиращи устойчивост при реструктуриране.
20. В случай че институцията не е в състояние да приложи надеждни алтернативни мерки по отношение на договори, сключени с външни доставчици от трета държава, институцията следва да осигури предварително финансиране по договорите за срок, който е подходящ за стратегията за реструктуриране, и за не по-малко от шест месеца, като ликвидността следва да бъде обособена и да се състои от висококачествени активи.

Управленски информационни системи (УИС) в контекста на непрекъснатостта на операциите

21. Институциите следва да са в състояние да докладват на органите за реструктуриране актуална и налична по всяко време информация относно получаваните и предоставени услуги от значение. За тази цел институциите следва да разполагат с всеобхватни, съдържащи възможност за търсене и актуални УИС и бази данни (наричани съвкупно „каталог на услугите“), които да съдържат необходимата информация за успешното прилагане на инструментите, предвидени в схемата за реструктуриране, включително информация относно собствеността на активите и инфраструктурата, ценообразуването, договорните права и споразуменията, както и договореностите за възлагане на дейности на външни изпълнители.
22. Институциите следва да документират съответните договорни отношения за услуги от значение, които получават както от външни доставчици (трети страни), така и от вътрешногрупови субекти⁶, и да разполагат с ясни параметри, спрямо които може да се наблюдава изпълнението на съответната услуга въз основа на СНО, като се гарантира, че органите за реструктуриране имат достъп до цялата информация, необходима за вземане на подходящи решения и за прилагане на правомощия за реструктуриране. Това следва да включва данни за доставчиците и получателите на съответната услуга, естеството на услугата, структурата на нейното ценообразуване (или приблизителна оценка на разходите за вътрешни услуги), ясни параметри (качествени/количествени), целева ефективност (или еквивалент за вътрешни услуги), информация за всяко последващо предоставяне на други субекти или последващо сключване на договори за

⁶ Услугите от значение, получавани от вътрешногрупови субекти, обхващат: i) тези, които се предоставят от звена/подразделения в рамките на същия правен субект от групата (вътре в самия субект), ii) тези, които се предоставят от друг правен субект от групата.



подизпълнение с външни доставчици, свързани лицензи и съществени задължения по договора (например плащане/доставка). Когато контрагентът се намира извън ЕС, банката следва да вземе предвид това обстоятелство, когато оценява рисковете за непрекъснатостта на операциите в режим на реструктуриране. По-специално в този случай банката следва да оцени до каква степен правото на държава членка на ЕС, е действително приложимо спрямо договора. Когато се касае за услуги от значение, осъществявани в рамките на самия субект, документацията следва да улеснява идентифицирането на услугите и изготвянето на преходни споразумения за услуги, ако това се изисква съгласно избраната стратегия за реструктуриране.

23. Каталогът на услугите следва да предоставя подробна информация във връзка с:

- а. описаната в точки 15 и 16 схема на онагледяване на услугите на институцията, включително описание на естеството на услугите;
- б. услугите от значение вследствие на анализа на i) съществеността на въздействието на прекъсването на услугите и ii) тяхната заменяемост;
- в. разходите или цената (което е от по-голямо значение), свързани с предоставянето на услугите (вж. също точки 31 и 32);
- г. връзката с договорните споразумения, които уреждат услугите от значение и помощните ресурси (например оперативни активи). Когато няколко договора са част от рамково споразумение, обхващащо информацията, която се изисква съгласно точка 23, институциите може да включат в каталога на услугите и в регистъра на договорите единствено рамковия договор, при условие че са в състояние да идентифицират всички договори, които са сключени като част от всеки рамков договор, и при условие, че съответните органи за реструктуриране нямат възражения.

24. Каталогът на услугите следва да съдържа възможност за търсене — информацията следва да може да се извлече лесно съгласно критериите, относими за целите на реструктурирането — и да може да произвежда подробни отчети по различните измерения.

25. Институциите следва да разполагат с всеобхватен и съдържащ възможност за търсене регистър на договорите, който да обслужва всички услуги от значение — както предоставяни вътрешно, така и от външни доставчици. Регистърът следва да се актуализира редовно и да е достъпен своевременно⁷.

26. Институциите следва да демонстрират тези възможности пред органа за реструктуриране като част от провеждане на симулации.

⁷ Конкретните полета, които трябва да бъдат се съдържат в регистъра на договорите, са посочени в приложение 3.



Финансови ресурси за гарантиране на непрекъснатост на операциите

27. Институциите следва да наблюдават финансовите ресурси, които са на разположение за вътрешногрупови доставчици на услуги от значение и за гарантиране на плащанията към външни доставчици на услуги. Финансовите ресурси следва да са достатъчни, така че да улесняват непрекъснатостта на операциите, свързани с критични функции и основни стопански дейности, в режим на реструктуриране, като обезпечават както етапа на стабилизиране, така и етапа на реорганизация.
28. Институциите следва да гарантират, че доставчиците на услуги от значение са финансово устойчиви в условията на режим на реструктуриране. Когато услугите от значение се предоставят от нерегулиран вътрешногрупов субект, получателят на услугите следва да гарантира, че доставчикът разполага с подходящи ликвидни активи, които са отделени от останалите активи на групата и се равняват най-малко на 50 % от годишните фиксирани режийни разходи, които следва да се изчислят съгласно член 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/488 на Комисията⁸. Когато услугите от значение се предоставят от външен субект, институциите следва да предприемат подходяща надлежна проверка, за да оценят финансовата устойчивост на външния доставчик⁹.

Структура на ценообразуването

29. Институциите следва да гарантират, че структурите на разходите и ценообразуването за услугите от значение са предвидими, прозрачни и определени въз основа на принципа на сделка между несвързани лица. Когато е приложимо, следва да се установят ясни връзки между първоначалния пряк разход за услугата и разпределения разход. Следователно институциите следва да са в състояние да обяснят по какъв начин разходите за услугите от значение са били разпределени вътрешно. Целта е да се осигури предварителна яснота по отношение на разходите, при които ще продължи предоставянето на услугите в условията на режим на реструктуриране, както и да се улесни вземането на решения по време на етапа на реорганизация.
30. Институциите следва да гарантират, че няма да настъпи промяна в структурата на разходите или ценообразуването на услугите единствено вследствие от влизането на получателя на услугите в режим на реструктуриране. Този механизъм подкрепя финансовата жизнеспособност на вътрешногрупов доставчик на услуги на самостоятелна основа или гарантира, че документацията би могло да се използва като основа за сключване на договор с външен доставчик, ако субект, предоставящ критична услуга, претърпява реорганизация в режим на реструктуриране.

⁸ Делегиран регламент (ЕС) 2015/488 на Комисията от 4 септември 2014 година за изменение на Делегиран регламент (ЕС) № 241/2014 по отношение на основаните върху режийни разходи капиталови изисквания за дружествата (ОВ L 78, 24.3.2015 г., стр. 1).

⁹ Вж. например подхода, очертан в раздел 12.3 от Насоките на ЕБО за възлагане на дейности на външни изпълнители (EBA/GL/2019/02).



Договорености при възникване на извънредни ситуации по отношение на ключов персонал и ноу-хау

31. Институциите следва да гарантират, че услугите от значение са оперативно устойчиви и е налице достатъчен капацитет по отношение на човешки ресурси и експертни знания и опит, за да бъде подкрепен процесът както по време на реструктуриране, така и на етапа на реорганизация. По отношение на външните доставчици на услуги от значение, те следва да бъдат подложени на надлежна проверка в съответствие с раздел 12.3 от Насоките на ЕБО за възлагане на дейности на външни изпълнители¹⁰.
32. По отношение на това как ще се осигури спазване на изискванията по предходната точка от страна на вътрешните доставчици на услуги от значение (както вътрешногрупови субекти, така и в рамките на самия субект), институциите следва да разполагат с документирани планове, с които да се гарантира, че съответните длъжности остават подходящо кадрово обезпечени в условията на режим на реструктуриране, включително: планове за задържане на персонал, в които подробно се описват мерките, които могат да бъдат предприети в периода непосредствено преди и по време на реструктурирането, за да се предотврати потенциалното напускане на персонал, заемащ съответни длъжности; планове за приемственост, които гарантират, че друг персонал с подходящи умения и знания е на разположение да заеме съответните длъжности, които евентуално са били оваканти по време на реструктурирането; и механизми за преодоляване на рискове, свързани със служители, изпълняващи функции в повече от един субект от групата, ако това е относимо.

Достъп до оперативни активи

33. Институциите следва да гарантират, че достъпът до оперативни активи от страна на доставчиците на споделени услуги от значение, обслужваните субекти, бизнес звената и органите няма да бъде нарушен поради неизпълнение на задължения или реструктуриране на който и да е отделен субект от групата.
34. За тази цел институциите следва да разполагат с договорености за гарантиране на непрекъснат достъп до съответните оперативни активи в случай на реструктуриране или оздравяване на който и да е правен субект от групата посредством устойчиви на реструктуриране лизингови или лицензионни договори. Когато това не може да бъде гарантирано по подходящ начин, институциите може да се договорят тези активи да бъдат притежавани или ползвани на лизинг от вътрешногруповото дружество или регулирания субект, предоставящи критичните споделени услуги. В противен случай могат да бъдат обмислени договорни разпоредби за гарантиране на права на достъп.

¹⁰ EBA/GL/2019/02.



Управление за осигуряване на непрекъснатост на операциите

35. Институциите следва да разполагат с подходящи управленски структури, които да управляват и гарантират спазване на вътрешните правила, приложими спрямо споразуменията за ниво на обслужване. По-специално по отношение на услугите от значение, независимо дали се предоставят вътрешногрупово или от трети страни, институциите следва да имат ясно определени отчетни линии, за да наблюдават своевременно съответствието им със СНО, и следва да са в състояние да реагират по подходящ начин.
36. Институциите следва да гарантират, че в плановете за непрекъснатост на дейността и в договореностите при възникване на извънредни ситуации, свързани с доставчиците на услуги от значение, са взети под внимание свързаните с реструктурирането условия и че тези планове и договорености са подходящи за гарантиране, че предоставянето на услуги ще продължи в условията на режим на реструктуриране, без да е необходимо да се разчита на персонал, отговорен за стопански дейности, които може вече да не са част от същата институция/група вследствие на реструктурирането.
37. Институциите следва да разполагат с бърз и ефективен процес на вземане на решения, свързан с управлението на елементи, които могат да окажат въздействие върху непрекъснатостта на операциите, включително, но не само следните елементи:
- а. задействане на планове за непрекъснатост на дейността и/или договорености при възникване на извънредни ситуации в режим на реструктуриране и по време на евентуално последващо оздравяване;
 - б. разпределяне на права за достъп за резервен персонал и за потенциален извънреден управител съгласно член 35 от Директива 2014/59/ЕС;
 - в. достъп на доставчиците на услуги от значение до потенциално осигурено предварително финансиране;
 - г. съобщаване на елементите за непрекъснатост на операциите на органа и в рамките на групата с цел подпомагане на евентуална реорганизация и на експертите, които изготвят плана за оздравяване на дейността.

4.1.2 Достъп до инфраструктурите на финансовите пазари (ИФП)

38. Институциите следва да разполагат с договорености за гарантиране на непрекъснат достъп до клиринг, платежни услуги, сетълмент, попечителски и други услуги, предоставяни от ИФП¹¹ и от посредниците на ИФП¹², за да се избегнат прекъсвания на

¹¹ Понятието „инфраструктури на финансовите пазари“ или „ИФП“ следва да се тълкува съгласно определението на КППИ-МОКЦК и следователно включва като минимум: платежни системи, (международни) централни депозитари на ценни книжа, системи за сетълмент на ценни книжа, централни контрагенти, регистри на трансакции. (<https://www.bis.org/cpmi/publ/d101a.pdf>)

¹² В съответствие с раздел В, точка 7 от приложението към Директива 2014/59/ЕС.



достъпите преди и по време на реструктурирането и да се подпомогне възстановяването на стабилността и доверието в пазара след реструктуриране.

Идентификация на правоотношенията с ИФП

39. Институциите следва да идентифицират всички правоотношения, които имат с ИФП или с посредници за осигуряване на достъп до ИФП (посредници на ИПФ). Ключовите системи и персонал, необходими за поддържане на достъп до услугите на ИФП, също следва да са идентифицирани и следва да са налице механизми за гарантиране, че те остават на разположение или могат да бъдат заменени по надежден начин в случай на криза.
40. Институциите следва да са наясно с изискванията за членство на идентифицираните доставчици на услуги на ИФП и с условията за непрекъсваемост на достъпа до критични и важни услуги на ИФП в периода преди и по време на реструктурирането. За тази цел институциите следва да идентифицират задълженията, които трябва да спазват съгласно нормативните уредби на ИФП и договорите с доставчици на услуги на ИФП, както и да проверят дали и кои задължения биха били приложими спрямо потенциален субект правоприемник, появил се вследствие на реструктурирането (мостова институция или приобретател). По аналогичен начин институциите следва да идентифицират съществените задължения в договорите си с други доставчици на услуги, чиито услуги са необходими, за да се използват услугите на ИФП.
41. Институциите следва да знаят как да комуникират с всеки доставчик на услуги на ИФП в момент на финансово сътресение и да гарантират, че са в състояние да предоставят допълнителна информация, която може да се изиска за улесняване на достъпа.
42. Институциите следва да вземат под внимание действията, като например повишени изисквания за допълнително обезпечение или намаления по текущите кредитни линии, които ИФП и посредниците на ИФП биха могли да предприемат, както и при какви обстоятелства и в какъв срок (например в рамките на същия ден или в рамките на няколко дни) биха могли да се предприемат тези действия и в каква степен. Освен това институциите следва да идентифицират изисквания за внасяне на допълнителни суми в гаранционни фондове за обезпечаване на допълнително поети ангажменти за ликвидност или за предварително финансиране на всички или на част от задълженията за плащания и сетълмент в случай на финансови сътресения и в режим на реструктуриране. Институциите следва да предоставят на органа за реструктуриране разумна прогнозна оценка на изискванията за ликвидно покритие, пред които може да бъдат изправени при различни сценарии за сътресения, заедно със съответните подробни данни относно кредитните линии и тяхното използване, както и историческия максимум (в рамките на деня) на оползотворяване на ликвидността или обезпечението за даден времеви хоризонт.



43. Институциите следва да оценят въздействието на идентифицираните вероятни действия (завишени изисквания, намален, временно спрян или трайно прекратен достъп до ИФП) върху критичните функции и основните стопански дейности.

Онагледяване и оценка на правоотношенията на ИФП

44. Институциите следва да онагледят правоотношенията с доставчици на услуги на ИФП¹³ за: а) критичните функции; б) услугите от значение; в) основните стопански дейности; г) правните субекти; и д) надзорните органи, органите за реструктуриране или всякакви други компетентни органи по отношение на доставчика на услуги на ИФП най-малко в съответствие с Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1624 на Комисията.

45. Институциите следва да оценят надеждността на договореностите с алтернативни доставчици, ако потенциалното прекъсване на договорните отношения с доставчиците на услуги на ИФП от значение би могло да възпрепятства съществено изпълнението на предпочитаната стратегия за реструктуриране. Когато алтернативни договорености не са приложими, институциите следва да обмислят алтернативни мерки за намаляване на риска от нарушаване на непрекъснатостта на достъпа.

46. Институциите следва да поддържат опис на действията, които доставчиците на критични услуги на ИФП може да предприемат, за да прекратят, да спрат временно или да ограничат достъпа, или да предприемат каквито и да било други действия, които биха могли да засегнат неблагоприятно достъпа до услуги на ИФП от страна на институцията, ако изискванията за членство не са изпълнени, както и техните последици за институцията.

Използване на ИФП и на посредници на ИФП

47. Институциите следва да записват данните за трансакциите относно техните относими позиции при доставчиците на услуги на ИФП от значение и използването на тези доставчици, като тези данни следва да се предоставят на съответния орган за реструктуриране в периода преди реструктуриране; институциите следва да са в състояние да предоставят по-подробни данни и информация на органа за реструктуриране при поискване. Тези записи следва да се преглеждат и актуализират, когато е налице съществено изменение в обемите, обработени от доставчиците на услуги на ИФП, или позициите, държани при тези доставчици.

План за действие при възникване на извънредни ситуации

48. Институциите следва да изготвят и актуализират план за действие в извънредни ситуации, в който се описва как те ще поддържат достъп до доставчиците на услуги на

¹³ Доставчиците на услуги на ИФП се считат за „критични“, когато се считат за необходими за предоставянето на критична функция и са „важни“, когато са необходими за осъществяването на основна стопанска дейност. Критичните и важните доставчици на услуги на ИФП са доставчици на услуги на ИФП от значение.



ИФП от значение в ситуации на сътресение, в периода преди, по време на и след реструктуриране.

49. Институциите следва да гарантират, че плановете за действие в извънредни ситуации включват пълен набор от правдоподобни действия, които всеки доставчик на услуги на ИФП от значение би могъл да предприеме преди и по време на реструктурирането, както и потенциалните действия на институциите за редуциране. В тях следва да се описват подробно и всякакви очаквани изисквания за обезпечение, ликвидност или информация и как институцията би очаквала да ги изпълни.

50. По-специално институциите следва да гарантират, че в плановете за действие в извънредни ситуации се описват, наред с другото:

- а. действията, които се очаква да предприемат доставчиците на услуги на ИФП в периода преди и по време на реструктурирането;
- б. инфраструктурата, процесите и оперативните договорености, които институцията е внедрила, за да гарантира, че съществените задължения, включени в договорите и нормативната уредба на ИФП, продължават да се изпълняват, за да се поддържа достъп до услугите на ИФП от значение;
- в. действията, които институцията би предприела, за да редуцира заплахите за изпълнението на нейните критични функции и основни стопански дейности, свързани с преустановен или ограничен достъп, например активно управление на експозициите, предварително финансиране на задълженията или надеждни предварителни алтернативни договорености, както и очаквания резултат от тези действия (отражение върху критичните функции, основните стопански дейности и клиентите);
- г. методиката в основата на прогнозната оценка на изискванията за ликвидно покритие в условия на сътресение, включително всякакви допускания, свързани с очаквания обем на стопанската дейност;
- д. комуникационната стратегия.

Възможност за прехвърляне на клиенти

51. Институциите следва да определят изисквания за възможност за прехвърляне на клиенти и да предоставят свързаната информация по отношение на централните контрагенти по централен контрагент и по сегмент, в който той осъществява дейност като клирингов член в съответствие с процесите и процедурите на ИФП от значение. Това обхваща информацията относно режима на разделяне и вида на клиентските сметки, както и броя на клиентите, обхванати в различни структури на сметки.



52. Ресурсите и системите на институциите следва да са в състояние да поддържат актуална информация, която би могла да се предостави бързо в режим на реструктуриране, за да се осигури безпроблемното прехвърляне на позициите на клиентите при централните контрагенти, както и активите на клиентите в централни депозитари на ценни книжа (ЦДЦК). Тази информация следва да съдържа списък на:

- а. клиентите за всяка обща обособена сметка (омнибус сметка) и позициите, маржините и активите, получени като обезпечение за всеки отделен клиент в рамките на общата обособена сметка;
- б. позиции, маржини и активи на клиенти, получени като обезпечение за всеки отделен клиент; и
- в. активи на отделните клиенти, държани в ЦДЦК.

Обмен на информация и комуникация между органите

53. Органите за реструктуриране на ползвателите на услуги на ИФП следва да се стремят да идентифицират съответните органи на всеки доставчик на услуги на ИФП от значение и да се свържат с тях, за да обсъдят въздействието на реструктурирането върху ИФП, които попадат в техните правомощия.

54. Органите за реструктуриране следва да се стремят да постигнат (съгласно изискванията на приложимото право относно споделянето на информация и поверителността) подходящи договорености за споделяне на информация, които обхващат и ранно предупреждение за наличие на рискове, между органите за реструктуриране и надзорните органи на ползвателите на услуги на ИФП от една страна, и съответните органи на доставчиците на услуги на ИФП от значение, от друга.

4.1.3 Управление в процеса по планиране на реструктурирането

55. Ръководният орган на институцията следва да гарантира съответствието на дадена институция с настоящите насоки за целите на процеса по планиране на реструктурирането, а изпълнителен директор по смисъла на член 91 от Директива 2013/36 следва да бъде определен като отговорник за самия процес по планиране на реструктуриране на институцията.

56. Посоченият в предходната точка изпълнителен директор следва да отговаря най-малко за следното:

- а. гарантиране на точното и своевременно предоставяне на информацията, необходима за изготвяне на плана за реструктуриране на институцията;



- б. гарантиране, че институцията е и продължава да бъде в съответствие с изискванията, свързани с процеса по планиране на реструктурирането;
- в. гарантиране, че процеса по планиране на реструктурирането е интегриран в цялостните управленски процеси на институцията;
- г. изменение в съществуващи комитети или създаване на нови комитети за подпомагане на дейностите по реструктуриране, където е необходимо;
- д. окончателно одобряване на основните продукти и гарантиране на подходящи механизми за делегиране в това отношение, като част от подходящи механизми за вътрешен контрол и достоверност (например отчетните образци за докладване за целите на реструктурирането);
- е. редовно предоставяне на актуална информация на останалите членове на ръководния орган с управленска и контролна функция относно състоянието на дейностите по планиране на реструктурирането и осигуряване на възможността за реструктуриране на институцията, като това се документира посредством протоколи от заседания;
- ж. гарантиране на подходящ бюджет и кадрово обезпечаване на дейностите по реструктуриране. По-специално, но не само, в случая на субект от група, чието седалище се намира в трета държава: този изпълнителен директор гарантира наемането на персонал, който е добре запознат с местните особености, и на обособен персонал по планиране на реструктуриране, който участва активно и допринася за цялостния процес по планиране на реструктурирането на групата, и който е в състояние да предоставя ефективна подкрепа при сценарий на реструктуриране на групата; и
- з. определяне на отговорен служител на висша ръководна длъжност, назначен от институциите в съответствие с точка 57.

57. Институциите следва да назначат опитен служител на висша ръководна длъжност, който да отговаря за изпълнението, управлението и координирането на (вътрешната) работна програма относно процеса по планиране на реструктурирането/осигуряване на възможността за реструктуриране.

58. Опитният служител на висша ръководна длъжност следва:

- а. да координира и управлява дейностите по реструктуриране, включително подготовка на обучения, попълване на въпросници и удовлетворяване на други искания на органа за реструктуриране;
- б. да има роля, заедно с екипа си като основна точка за контакт за органа/органите за реструктуриране, за да се гарантира координиран



подход за процеса по планиране на реструктурирането, както и като основна точка за контакт за прилагането на стратегията за реструктуриране в цялата група;

- в. да гарантира последователна и добре организирана комуникация с органите за реструктуриране;
- г. да координира привеждането в действие на стратегията за реструктуриране (подготовка и тестване на съответните стъпки за прилагане на стратегията в контекста на процеса по планиране на реструктурирането) и да участва в симулации с цел тестване и оценяване на оперативната готовност на институцията; и
- д. където е необходимо, да създава специализирани работни потоци за работа по теми, свързани с реструктурирането.

59. Процесите и механизмите на управление следва да гарантират, че планирането на реструктуриране е интегрирано в цялостната управленска рамка на институциите, както и следва да подпомагат изготвянето и прилагането на стратегията за реструктуриране.

60. Институциите следва да:

- а. гарантират, че дейностите по реструктуриране са подходящо кадрово обезпечени, за да се гарантира, че решенията в контекста на реструктурирането преди, по време на и след самото реструктуриране могат да бъдат вземани своевременно;
- б. установят ясни линии на отговорност, включително отчетни линии и процедури за ескалация, достигащи до и включващи членове на управителния съвет, и процеси за одобрение както на процеса по планирането на реструктурирането, така и за управлението на кризи (например прилагането на решението за реструктуриране или комуникация със съответните групи заинтересовани страни), като всичко това се документира в специални политики и процедурни документи (включително оперативни протоколи ("playbooks"));
- в. гарантират, че стратегическите решения вземат предвид свързани с реструктурирането взаимовръзки, които оказват влияние върху възможността за реструктуриране (например сливания и придобивания, преобразуване на правни субекти, промени в счетоводния модел, използване на вътрешногрупови гаранции или промени в ИТ средата);
- г. информират своевременно органите за реструктуриране относно планирани съществени промени в елементи, като бизнес модела, структурата, организацията на операциите (включително промени в ИТ инфраструктурата)



и управлението, които оказват въздействие върху дейностите по планиране на реструктурирането или върху прилагането на предпочитаната стратегия за реструктуриране и възможността за реструктуриране;

- д. гарантират ефективен поток на информация по въпросите на реструктурирането между ръководния орган, отговорния служител на висша ръководна длъжност и всички останали относими служители, което им дава възможност да изпълняват своите функции преди, по време на и след реструктурирането;
- е. гарантират, че вътрешногруповите доставчици на услуги от значение имат собствена структура на управление и ясно определени отчетни линии, не разчитат прекомерно на висши служители, наети в други субекти от групата, имат установени механизми при възникване на извънредни ситуации, за да гарантират, че услугите от значение продължават да се предоставят в режим на реструктуриране, както и че предоставянето на услуги от значение в рамките на групата е структурирано така, че да се избягва неравностойно третиране при неизпълнение на задължения или реструктуриране на който и да е субект от групата; и
- ж. в случай на група, чието седалище се намира в трета държава, да гарантира, че субектът е добре кадрово обезпечен и ръководството му е добре информирано относно стратегията за реструктуриране на групата, включително за процесите/процедурите за вземане на решения при кризи, и е в състояние да балансира вземането на решения от групата, чието седалище е в трета държава, в условия на действащо предприятие, като взема под внимание възможността за реструктуриране на местните субекти.

61. Институциите следва да въведат процес за осигуряване на качеството, за да гарантират пълнотата и точността на информацията, изпращана на органите за реструктуриране за целите на планирането на реструктуриране. Свързаната с реструктурирането информация и плановете, създадени от институцията, следва също така да бъдат преглеждани редовно от вътрешния одит.

62. Институциите следва да:

- а. разполагат с механизми, които гарантират пълнотата и точността на данните;
- б. гарантират, че свързаната с реструктурирането информация се преглежда редовно от вътрешния одит (дейностите по планиране на реструктуриране са част от годишния одитен план);
- в. гарантират, че одитният комитет наблюдава ефективността на вътрешния контрол на качеството на институцията, и получават и вземат под внимание одитни доклади; и



- г. гарантират, че одитният комитет или друг орган периодично преглежда тези механизми.

4.2 Минимални изисквания, свързани с финансовите ресурси, съгласно член 28 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията

4.2.1 Финансиране и ликвидност в режим на реструктуриране

Анализ на ликвидността

63. Институциите следва да идентифицират субектите и валутите, които считат за съществени¹⁴ на основание на ликвидността, както и потенциалните местоположения на ликвиден риск вътре в групата. Когато идентифицират съществените субекти, институциите следва да включат всички съответни правни субекти, както са определени в член 2, точка 4 от Делегиран регламент 2018/1624 на Комисията, но също така следва да вземат под внимание всяка критична роля, която изпълняват във връзка с предоставянето на финансиране, като например достъп до улеснения от централна банка.
64. Институциите следва да докажат способността си да измерват и отчетат ликвидната си позиция с кратко предизвестие и че имат капацитета да извършват анализ на ликвидността на текущите позиции на равнището на съществените субекти и на групата за съществени валути, съгласно член 415, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Те следва също така да са в състояние да потвърдят, че необходимата ликвидност за всеки несъществен субект и задълженията, произтичащи във всяка несъществена валута, не представляват риск за ликвидната позиция на институцията в режим на реструктуриране.
65. Институциите следва да идентифицират факторите за ликвидност в периода преди реструктурирането и в режим на реструктуриране. При идентифицирането на факторите институциите следва да вземат под внимание кризи от различно естество.
66. Институциите следва да гарантират, че посоченият в точка 68 анализ на ликвидността се актуализира, когато е необходимо, на равнището на съществените субекти, и институциите следва да предоставят своевременно тази информация на органите за реструктуриране, като крайната цел е да се опишат евентуални източници на

¹⁴ За тези цели като съществени се считат онези валути, за които се изискват отделни отчети съгласно член 415, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).



ликвидност за подпомагане на реструктурирането съгласно раздел Б, точка 20 от приложението към Директива 2014/59/ЕС.

67. Институциите следва да отчетат показателите, посочени в точка 68, на нивото на групата за реструктуриране за всеки съществен правен субект¹⁵ и, където е относимо, за конкретни клонове в рамките на групата за реструктуриране в обобщен вид, на индивидуална основа и по съществена валута. Освен това институциите следва да представят подробно допусканията, на които се позовават при прогнозиране на развитието на капацитета за генериране на ликвидност.

68. Институциите следва да проведат симулации за паричните потоци за балансовите и задбалансовите позиции, както и за капацитета за генериране на ликвидност при различни сценарии на реструктуриране:

- а. за групата за реструктуриране, за всеки съществен правен субект и, когато е относимо, за конкретни клонове в периметъра на групата за реструктуриране на индивидуална основа;
- б. на обобщено равнище в отчетната валута и на равнището на всяка съществена валута, включително всички валути, които са значими за участието на институциите в ИФП; и
- в. за повече времеви периоди, от овърнайт до достатъчен времеви хоризонт след реструктурирането (например шест месеца).

69. Когато прогнозират ликвидността и финансирането, които са необходими за прилагането на стратегията за реструктуриране, както е посочено в точка 68, институциите следва да обърнат специално внимание на:

- а. правни, регулаторни и оперативни пречки пред прехвърлимостта на ликвидност, по-специално в рамките на групата;
- б. задължения, свързани с дейности по плащане, клиринг и сетълмент, включително промени в търсенето на ликвидност и източниците, необходими за изпълнение на тези задължения, както и потенциални последици за ликвидността от неблагоприятни действия, предприети от ИФП или посредници на ИФП;
- в. изисквания във връзка с контрагентите и обезпеченията, включително тези, които произтичат от членството в централен контрагент и ИФП, например повишаване на изискванията за първоначален или променлив маржин за финансови инструменти по време на и след реструктуриране;

¹⁵ Идентифициран в съответствие с точка 66.



- г. договорни права на временно спиране, прекратяване на договор и нетиране/прихващане, с които може да се ползват контрагентите и които те може да упражнят при реструктуриране на институцията;
- д. ликвидни потоци между групата за реструктуриране и субекти от групата, които са извън периметъра на групата за реструктуриране, и дали тези потоци трябва да бъдат анализирани въз основа на принципа на сделка между несвързани лица и дали да бъде оценена тяхната правна стабилност в режим на реструктуриране;
- е. правни и оперативни пречки пред своевременното предоставяне в залог на налични обезпечения;
- ж. минимални и върхови стойности на необходимата ликвидност в рамките на деня, необходими оперативни разходи и оборотен капитал; и
- з. налични ликвидни улеснения от централна банка и свързаните общи условия за достъп и връщане.

Мобилизиране на активи и други частни ресурси

70. Институциите следва да са способни да:

- а. идентифицират всички активи, които биха могли потенциално да се окачествят като обезпечение, отговарящо на условията за подкрепа на финансирането в режим на реструктуриране;
- б. разграничават между активи с тежести и активи, свободни от тежести, като определят законните права както върху предоставените обезпечения, така и върху непредоставените обезпечения;
- в. наблюдават наличните и свободните от тежести обезпечения на нивото на групата за реструктуриране и на всеки съществен правен субект или клон в периметъра на групата за реструктуриране на индивидуална основа за всяка съществена валута; и
- г. докладват подробна информация относно наличните обезпечения (включително относно приемливостта за централната банка, валутата, вида на активите, местоположението, кредитното качество) дори и при бързо променящи се условия.

71. Институциите следва да приведат в действие мобилизирането на обезпечения, като разработват и документират всички необходими оперативни стъпки, включително времевия хоризонт и управленските процеси, за да мобилизират също така обезпечения, които може да се намират в дъщерни предприятия и/или клонове, които работят в различни валути. Мобилизирането на наличните обезпечения следва да се оцени и



неговата ефективност и оперативна устойчивост следва да се оценяват и тестват редовно (най-малко веднъж годишно), за да се обхване например способността за продажба, сключване на репо сделки или ползване на заем срещу определени активи. Институциите следва да обърнат особено внимание на пречките пред прехвърлянето на финансиране и правните пречки в чуждестранни юрисдикции. С тази цел институциите следва да имат способността да изчисляват и докладват сумата на активите, които са свободно прехвърляеми в рамките на групата, като се отчита и необходимостта от спазване на местните регулаторни изисквания и удовлетворяване на необходимостта от оперативна ликвидност.

Достъп до обичайни улеснения от централна банка

72. Институциите следва да обмислят своята нужда и способност да осребрят обезпечения с трети страни, включително евентуална нужда или способност за поискване на ликвидност от обичайни улеснения от централна банка.
73. Институциите следва да гарантират, че условията за достъп до обичайни улеснения от централна банка от страна на съществени правни субекти на институция в режим на реструктуриране също се вземат под внимание, включително минималните условия, които трябва да бъдат изпълнени, изискванията за обезпеченост, продължителността или други условия.
74. Институциите следва да са в състояние да предоставят информация за размера и местонахождението на активите в рамките на групата, за които би се очаквало да отговарят на изискванията за обезпечение за улеснения на централната банка, съгласно член 29, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията.

Трансгранично сътрудничество

75. В случай на реструктуриране на трансгранична група, органите за реструктуриране на нивото на групата и органите за реструктуриране на дъщерните предприятия следва да си сътрудничат, за да се подпомогне съгласуваното и ефективно прилагане на планове за финансиране на реструктурирането в рамките на цялата група и на местно ниво.

4.3 Минимални изисквания, свързани с информационните системи, съгласно член 29 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията

4.3.1 Тестване на информационните системи

76. С настоящите насоки се въвеждат редица условия за способността на институциите да предоставят своевременно значима информация на органите за реструктуриране. Такъв по-специално е случаят с непрекъснатостта на операциите и финансирането и



ликвидността в режим на реструктуриране. Институциите следва да организират симулации, за да докажат способностите си, посочени в раздели 4.1.1, 4.2.1 и 4.3.2. Тъй като капацитетът се изгражда с времето, тези симулации следва да се провеждат редовно, докато органът за реструктуриране бъде удовлетворен и реши да намали честотата.

4.3.2 Информационни системи за оценка

77. Институциите следва да разполагат с капацитет (включително УИС и технологична инфраструктура) за подкрепа на своевременното предоставяне на оценки с достатъчно ниво на подробност, за да се даде възможност оценките да се извършват в рамките на подходящ срок. Тези способности са определени в главата относно УИС от наръчника на ЕБО за оценка¹⁶.

4.4 Минимални изисквания, свързани с трансграничните въпроси, съгласно член 30 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията

4.4.1 Договорно признаване на споделянето на загуби и на правомощията за спиране във връзка с реструктурирането

78. Институциите следва да са в състояние да предоставят списък с договорите, сключени съгласно правото на трета държава. В този списък следва да се посочват контрагентът, задълженията за институциите и дали договорът е освободен от договорно признаване и/или е невъзможно¹⁷ договорното признаване, или дали в него са включени условия за договорно признаване на споделянето на загуби и правомощията за спиране, съгласно съответно членове 55 и 71а от Директива 2014/59/ЕС.

79. Когато наблюдават съответствието на институциите с член 71, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС, органите за реструктуриране следва да вземат под внимание най-подходящите средства предвид националните законови изисквания:

- а. изпращане на писма до съответните институции;
- б. публикуване/разпространение на циркулярна паметна записка до институциите;
- в. публикуване на очакването, че институциите трябва да спазват изискването;

¹⁶ <https://www.eba.europa.eu/eba-highlights-importance-data-and-information-preparedness-perform-valuation-resolution>

¹⁷ До възможната степен.



- г. издаване на административни решения/заповеди;
- д. издаване на нови (местни) нормативни разпоредби/актове.

80. Институциите следва да извършват самооценки и да декларират дали са в състояние да предоставят изискуемите данни в подходящия формат и срок.

81. Органите за реструктуриране следва да направят допълнителна проверка за съответствие с посочените в точки 78 и 80 условия, като използват по целесъобразност следните средства:

- а. искане данните да бъдат представени в предварително определен формат на определени интервали от време. Това може да се изследва допълнително с извънредно искане, за да се тества способността на институцията да предостави изискуемите данни в кратък срок;
- б. искане институциите да направят анализ на пропуските във връзка със събраната информация, която е налична в техните системи, спрямо минималния набор от информация, предвиден в Делегиран регламент (ЕС) 2016/1712 на Комисията¹⁸;
- в. определяне на функцията за вътрешен одит на институцията, която да извърши проверка за нормативно съответствие. Въз основа на този одитен преглед, на органа за реструктуриране се изпраща изявление, съдържащо резултата от процеса на преглед;
- г. организиране на симулации.

Задължения на органите в колегии за реструктуриране

82. За да може възможността за реструктуриране да се наблюдава ефективно в колегиите, органите за реструктуриране следва на всяко годишно заседание да предоставят актуална информация относно постигнатия напредък във всяка юрисдикция през последния цикъл на планиране на реструктуриране и да представят график за прилагане на изискванията, предвидени в настоящите насоки. В приложение 2 към настоящите насоки е предоставен образец за наблюдение на напредъка.

¹⁸ Делегиран регламент (ЕС) 2016/1712 на Комисията от 7 юни 2016 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници по отношение на регулаторните технически стандарти, с които се определя минимален набор от информация за финансовите договори, която следва да се съдържа в подробната документация, и обстоятелствата, при които следва да се наложи изискването (ОВ L 258, 24.9.2016 г., стр. 1).

4.5 Прилагане на реструктурирането

83. Институциите в координация с органите за реструктуриране следва да опишат всички оперативни аспекти на стратегията за реструктуриране и всички оперативни мерки, необходими за нея, както е предвидено в настоящия раздел от настоящите насоки, под формата на оперативни протоколи (“playbooks”) (включително отговорности, процедури на ескалация, осигуряване на качеството и всички относими нормативни разпоредби), и редовно да оценяват и тестват тези аспекти посредством симулации. В посочените оперативни протоколи институциите следва също така да обхванат подходящите сценарии и да опишат всички относими вътрешни нормативни разпоредби.
84. Тъй като оперативните аспекти на стратегията за реструктуриране са свързани най-вече с инструмента или инструментите, които ще бъдат използвани, и засягат няколко очаквания, описани в следващите глави, институциите следва да докажат способности за тестване и привеждане в действие, както е описано по-нататък в настоящите насоки.

4.5.1 Процес по споделяне на загуби

Развиване на външните аспекти на процеса по споделяне на загуби

85. Тъй като външното изпълнение на споделянето на загуби включва различни заинтересовани страни, органите за реструктуриране следва да се свържат с всички относими страни и като минимум с институциите, пазарните инфраструктури и други относими органи. Институциите и органите за реструктуриране следва да си сътрудничат с цел проектиране на надежден процес.
86. Институциите, които следва да подкрепят активно съответните органи, следва да гарантират, че възможността за прилагане на инструмента за споделяне на загуби е оперативно приложима спрямо тях. В този смисъл те следва да разработят оперативен протокол (“playbook”) за споделяне на загуби, в който да се опише процесът за прилагане на инструмента за споделяне на загуби, който да е в съответствие с приложимата национална нормативна уредба и в който да се откроява по какъв начин посоченият процес:
- а. разглежда прекъсването, анулирането или временното отстраняване от регистрацията или търговия с ценни книжа;
 - б. разглежда риска от незавършени трансакции¹⁹;
 - в. разглежда регистрацията или повторната регистрацията и допускането до търговия на нови ценни книжа или други вземания;

¹⁹ Реструктурирането може да се осъществи, докато са се осъществявали трансакции за търговия с ценни книжа, но тези трансакции все още не са били завършени.



- г. способства за предоставянето на капиталови инструменти на кредиторите, участващи в споделянето на загуби;
- д. взема под внимание потенциални корекции, които може да се изискват на по-късен етап, щом стане известен пълният размер на загубите на институцията, например въз основа на резултата от окончателната оценка; и
- е. дава възможност за потенциален неразпределен капитал, за който не е предявена претенция, такава да бъде предявена след изтичане на първоначалния период на инструмента. Възможно е нови акционери или нови собственици на капитала да не са идентифицирани незабавно и с тях да не е осъществен контакт по време на ранния етап на изпълнението на споделянето на загуби. Следователно операционализирането на възможността за прилагане на инструмента за споделяне на загуби следва да дава възможност на тези лица да предявят претенции на по-късен етап.
- ж. съответства на задълженията им за оповестяване съгласно Регламент (ЕС) № 596/2014²⁰.

87. При трансгранични групи ролите на орган по произход и приемащ орган в процеса по споделянето на загуби следва да се определят предварително посредством колегиите за реструктуриране/групите за управление на кризи.

Развиване на вътрешните аспекти на процеса по споделяне на загуби

88. Институциите следва да разгледат в оперативен протокол ("playbook") всички вътрешни аспекти на споделянето на загуби, графика, вътрешните процеси, гарантиращи прехвърляне на загуби към субекта за реструктуриране, отделните стъпки за обезценяване и преобразуване по вид инструмент.
89. Институциите следва да разработят оперативен протокол, в който се описва как ще бъдат в състояние да съобщават необходимата информация за целите на оценката съгласно раздел 4.3.2 от настоящите насоки и решението за споделяне на загуби.
90. Институциите следва да покажат как биха били в състояние да актуализират баланса си въз основа на временната оценка с кратко предизвестие, например през т.нар. „уикенд за реструктуриране“ ("resolution weekend").
91. Когато определят вътрешните аспекти на споделянето на загуби, институциите следва да разгледат като минимум следните аспекти: правни пречки, счетоводни пречки, данъчно въздействие, специфични за инструмента характеристики, дружества със специална цел, хеджиране, начислени лихви, пасиви, държани от самата институция, и корекции в допускания.

²⁰ Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба).



4.5.2 Оздравяване на дейността

92. След вземането на решение за действие по реструктуриране е вероятно да се наложи прилагането на необходими мерки за оздравяване на дейността, за да може жизнеспособността на дадена институция да се възстанови по осъществим и всеобхватен начин. Тази необходимост би обхванала както необходимостта от оздравяване на дейността, чиято цел е да се възстанови жизнеспособността на субекта, така и необходимостта да се оздрави моделът за предоставяне на услуги, например в случай на прехвърляне към приобретател или мостова институция или в случай на отделяне на част от групата, ако е избрана стратегия за реструктуриране „с множество входни точки“.

Способности в основата на изготвянето на плана за оздравяване на дейността

93. Институциите следва да разполагат с процес на управление за плана за оздравяване на дейността в съответствие с член 52 от Директива 2014/59/ЕС и Делегиран регламент (ЕС) 2016/1400 на Комисията²¹, който следва да се приеме при необходимост. Процесът на управление следва да гарантира подходящото включване на всички области на дейността, всички звена и образувания на институцията.

94. Институциите следва да докажат, че имат ясно разбиране за договореността за координация, сключена между органите за реструктуриране и компетентните органи, съгласно дял III от насоките на ЕБО относно минималните критерии, които трябва да бъдат изпълнение по отношение на плана за оздравяване на дейността съгласно Директива 2014/59/ЕС²².

95. Институциите следва да разполагат с процес на комуникация, чрез който планът за оздравяване на дейността да бъде съобщен на органите за реструктуриране и компетентните органи, което ще даде възможност на тези органи да оценят бързо неговата жизнеспособност в съответствие с член 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1400 на Комисията. В този процес следва да се уточнява начинът, по който коментарите и въпросите по плана за оздравяване на дейността, повдигнати от страна на компетентните органи и органите по реструктуриране, ще бъдат разгледани своевременно от институциите.

96. Институциите следва да са в състояние да покажат как планът за оздравяване на дейността ще бъде изменен след оценката на органите за реструктуриране и компетентните органи.

²¹ Делегиран регламент (ЕС) 2016/1400 на Комисията от 10 май 2016 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за определяне на минималния набор елементи на даден план за реорганизация на дейността, както и на минималното съдържание на докладите за напредъка по изпълнението на този план (ОВ L 228, 23.8.2016 г., стр. 1).

²² EBA/GL/2015/21.



Идентифициране и планиране за потенциални варианти за оздравяване на дейността

97. Всеки елемент на бъдещ план за оздравяване на дейността, който се предвижда да бъде ключов за изпълнението на стратегията за реструктуриране, включително всеки елемент за оперативно отделяне на части от групата в случай на стратегия за реструктуриране „с множество входни точки“ или в случай на използване на инструмента за обособяване на активи, или за който е много вероятно да възникне (например варианти за възстановяване или ликвидация на сложни портфейли с положителна стойност), следва да се отрази в координация с органите за реструктуриране още на етапа на планиране на реструктуриране.

98. В това отношение по-специално следва да се разгледат елементите, посочени в член 2, параграф 1, буква в), член 2, параграф 2, както и обобщено описание на потенциалните източници на финансиране, както е посочено в член 3, параграф 1, буква б) от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1400 на Комисията.

Възможност за отделяне с цел подкрепа на реструктурирането и оздравяването на дейността

99. Когато стратегията за реструктуриране или предварително идентифицираните варианти за оздравяване на дейността са били определени съгласно предходния раздел и предвиждат отделяне на някои части на институцията или група, институциите следва да докажат способността си да извършат това действие бързо. Това обичайно важи за ефективното изпълнение на стратегия за реструктуриране „с множество входни точки“ и стратегии, които предвиждат прехвърляне на една или няколко части от групата.

100. Когато е относимо, институциите следва да имат способността да идентифицират и отделят портфейли от активи. Те следва да са в състояние да съчетаят по подходящ начин тези активи и задължения и следва да обърнат специално внимание на активите, които не могат да бъдат отделени едни от други, като вземат предвид също така кои класове споразумения са защитени по време на частичното прехвърляне на активи, права и задължения на дадена институция в режим на реструктуриране в съответствие с член 76 от Директива 2014/59/ЕС и допълнителните уточнения, предоставени в Делегиран регламент (ЕС) 2017/867 на Комисията²³.

101. За целите на доказването на възможността за разделяне на група за реструктуриране в контекста на стратегия за реструктуриране „с множество входни точки“, институциите, в координация с органите за реструктуриране, следва да определят ясно какъв е целевият оперативен модел и как ще бъде постигнат в разумен срок. Ако например в плана за реорганизация се предвижда прехвърляне на предоставянето на услуги от значение от субект от реструктурираната група към доставчик трета страна или към

²³ Делегиран регламент (ЕС) 2017/867 на Комисията от 7 февруари 2017 година относно класовете споразумения, които, в съответствие с член 76 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, подлежат на защита при частично прехвърляне на собствеността (ОВ L 131, 20.5.2017 г., стр. 15).



отделения субект, трябва да бъде показано ясно как това ще бъде постигнато и в какъв срок. Същото важи в случай на възлагане на услугите от значение на вътрешен изпълнител на нивото на реструктурирания субект в случай на реструктуриране.

Повторно лицензиране и одобрения

102. Институциите в координация с органите за реструктуриране следва да идентифицират съответните надзорни и регулаторни лицензи и разрешения, от които биха имали нужда, за да приложат действието по реструктуриране, и доколкото е възможно, да създадат процедури с цел гарантиране на своевременно издаване на необходимите лицензи и разрешения.
103. По-специално а) новосъздадените финансови дружества ще трябва да кандидатстват за лицензиране за осъществяване на регулирани дейности; б) бъдещите нови управители и директори ще трябва да получат надзорни одобрения за надеждност и пригодност; в) в случай на стратегии за реструктуриране „с множество входни точки“, сключването на споразумения за възлагане на дейности на бившите субекти от групата може да се наложи да бъде одобрено и г) прехвърлянето на контрол към нови акционери може да предизвика промяна в изискванията относно контрола (например регулаторно одобрение на квалифицирани дялови участия).
104. За целите на това повторно лицензиране и одобрение компетентните органи и органите за реструктуриране следва да установят ясни процедури, за да се даде възможност за безпроблемно взаимодействие и координация между тях и с другите органи за финансов надзор.
105. Органите за реструктуриране в координация със съответните компетентни органи следва да прегледат мерките за реорганизация, предложени от институциите. В контекста на стратегия за реструктуриране „с множество входни точки“ следва да се обърне особено внимание на жизнеспособността на оперативните договорености, които ще бъдат въведени след реструктурирането.

4.5.3 Управление в изпълнението на реструктурирането

106. Институциите следва да разполагат с процедури за управление с цел подпомагане на своевременното вземане на решения в режим на реструктуриране за ефективно изготвяне и своевременно прилагане на стратегията за реструктуриране от страна на органите за реструктуриране, като също така се дава възможност за предоставяне на относима информация и ефективен надзор.

Управление и контрол на институцията по време на реструктуриране

107. Органите за реструктуриране следва да разяснят в плановете за реструктуриране i) отговорностите в ръководството на институцията и правомощията и правата за управление, които може да се упражняват от органа за реструктуриране,



администратора на реструктурирането (извънредни управители, назначени съгласно член 35 от Директива 2014/59/ЕС) и ръководството на институцията през периода на реструктуриране и евентуална последваща реорганизация; и ii) контрола на институцията.

108. В случай на прехвърляне или мостова институция, може да е необходимо органите за реструктуриране да сключат споразумения за прехвърляне на ключови дейности на действащата мостова институция.

109. Органите за реструктуриране следва също така да обмислят да съобщят на пазара към момента на реструктурирането уредбата за контрол и управление по време на периода на споделяне на загуби.

Отстраняване и назначаване на ръководство

110. Органите за реструктуриране следва да конкретизират условията за отстраняване на членове на ръководния орган и на висшето ръководство и за назначаване на ново ръководство в зависимост от обстоятелствата, свързани с неизпълнението на задълженията на институцията и евентуално предприетите действия от институцията или надзорните органи на етапа на възстановяване.

111. Органите за реструктуриране следва да изискват от институциите да разполагат с варианти и договорености за запазване на ключовия персонал на институцията (както е определен от самата нея) в режим на реструктуриране, включително ако е необходимо, за улесняване на прилагането на стратегията за реструктуриране.

112. Компетентните органи в сътрудничество с органите за реструктуриране следва да конкретизират критериите, на които ще се очаква да отговарят новите ръководни кадри, както и каква информация, насоченост, разрешения и документация може да са им необходими.

Прехвърляне на контрола към нови собственици и управители

113. Органите за реструктуриране следва да разработят ясен механизъм за i) установяване на новата собственост на институцията вследствие на споделяне на загуби; и ii) преминаване към състояние, в което правата за управление и контрол се упражняват от новите собственици.

114. Този механизъм следва да се оповести предварително (по целесъобразност) пред обществеността и да се изтъква специално в съобщения към момента на реструктурирането.

4.5.4 Комуникация

115. Ясното съобщаване на относима информация на кредиторите, участниците на пазара и други ключови заинтересовани страни следва да насърчава сигурност и предвидимост,



като по този начин се ограничава разпространението на негативни послания и се насърчава доверие в действието по реструктуриране.

Комуникационна стратегия

116. Институциите в сътрудничество с органите за реструктуриране следва да разработят всеобхватна стратегия за комуникация с кредитори и участници на пазара, която да се осъществява в периода на реструктурирането.
117. Институциите следва да разполагат с комуникационна стратегия, която включва по целесъобразност образци на документи, често задавани въпроси и техните отговори, както и други инструменти, които да бъдат използвани на ключови етапи от периода на реструктурирането.
118. Институциите следва да идентифицират критични външни и вътрешни групи заинтересовани лица, които трябва да бъдат информирани в рамките на процеса по реструктуриране, включително групите заинтересовани страни, посочени в член 22, параграф 6 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията, както и съответните доставчици на услуги или оперативни активи. Следва да се изготви списък на идентифицираните критични външни и вътрешни заинтересовани лица и той да бъде поддържан в актуално състояние, така че да е в готовност да бъде споделен с органа за реструктуриране.
119. Институциите следва да разработят целенасочена комуникационна стратегия за идентифицираните групи заинтересовани страни, като се вземат под внимание съображенията за поверителност.
120. За всяка идентифицирана група заинтересовани страни комуникационният план следва да съдържа ключови съобщения (и нивото на детайлност на тези съобщения), които да бъдат отправяни с цел насърчаване на доверие в институцията по време на периода на реструктуриране. Ключовите съобщения следва да са устойчиви, последователни и лесно разбираеми и да включват, наред с другото:
- а. общо изявление, основано на равнището на комуникация, което вероятно би се изисквало според действията по реструктуриране, които може да бъдат предприети; и
 - б. информация за последиците на реструктурирането за съответната група заинтересовани страни с цел да се насърчи сигурност и предвидимост.
121. Институциите следва да определят кога е необходима комуникация с идентифицираните заинтересовани страни и да дефинират стратегия и процедури за предотвратяване на потенциално изтичане на информация.



122. Институциите следва да идентифицират собственика на комуникацията (звено/функция, отговарящи за определяне на съобщението) и, ако се различава, звеното/функцията, отговарящи за разпространението на съобщението, заедно с ефективни комуникационни канали и инфраструктурата, която ще е необходима и ще се използва за изпълнение на комуникационната стратегия и разпространение на съответните съобщения.
123. Институциите следва да идентифицират евентуални съобщения към участниците на пазара, които може да се наложи да направят съгласно приложимите национални правни режими за оповестяване.

Приложение 1 — График на реструктурирането

124. Могат да се идентифицират различни етапи за изготвянето и прилагането на избраната стратегия за реструктуриране, които се изразяват основно в: i) процес по планиране на реструктуриране както от органа за реструктуриране (изготвяне на плана и оценка на възможността за реструктуриране), така и от институцията (подобряване на възможността за реструктуриране); ii) подготовка за реструктуриране; iii) „уикенд за реструктуриране“; и iv) приключване на реструктурирането.
125. Процесът по планиране на реструктурирането се състои от анализ на правните, финансовите и оперативните структури на институциите, идентифициране на критичните функции и услуги, както и анализ на структурите на капитала и финансирането на институциите с оглед разработване на осъществими и надеждни стратегии за реструктуриране. На този етап се включва и оценка на степента, до която институциите са подготвени за изпълнението на предпочитаната стратегия за реструктуриране, като се идентифицират пречки пред възможността им за реструктуриране и, където е необходимо, се разработват планове за преодоляване на тези пречки.
126. В подготвителния етап за реструктуриране съответните органи за реструктуриране се подготвят за приемане на схеми за реструктуриране, като са подпомагани от независими оценки, които ги информират дали са изпълнени условията за реструктуриране и прилагане на инструмента за споделяне на загубите, както и кои инструменти за реструктуриране следва да бъдат приложени в крайна сметка. Способността на управленските информационни системи (УИС) на институциите да предоставят точна и своевременно информация е от основно значение за надеждното и стабилно извършване на тези оценки.
127. „Уикендът за реструктуриране“ е етапът (за предпочитане по време, когато пазарите са затворени, както предполага и името), който започва с определянето, че даден субект е проблемен или е вероятно да стане проблемен, и обхваща всички вътрешни процеси, необходими за приемането на схемата за реструктуриране от съответния компетентен орган. В случай че се приложи инструментът за споделяне на загуби, институциите разполагат с един месец от прилагането на този инструмент да изготвят план за оздравяване на дейността, който следва да бъде одобрен от органа за реструктуриране. За ефикасното и ефективно прилагане на стратегията за реструктуриране и на плана за оздравяване на дейността, институциите трябва да предвидят, доколкото е възможно, да разполагат с подходящи механизми за управление, комуникационни планове и УИС.
128. След изпълнението на действията по реструктуриране, органите за реструктуриране следва да оценят дали засегнатите акционери и кредитори са щели да получат по-добро



третиране, ако вместо това институциите са прекратени чрез обичайно производство по несъстоятелност. Тази оценка ще бъде подпомогната от друга независима оценка, която дава възможност на органа за реструктуриране да прецени дали засегнатите акционери и кредитори имат право на някакво обезщетение, или не.



Приложение 2 — Образец за оценка на възможността за реструктуриране (вж. отделния документ)

Приложение 3: Списък на минимума полета, които трябва да бъдат включени в регистъра на договорите

Съществено важни полета

- 1) Идентификатор [вж. образеца от регламента за изпълнение на Комисията Z 8.00, 0005]
- 2) Начална дата на договора
- 3) Крайна дата на договора
- 4) Дата на следващо подновяване
- 5) Страни по договора и координати за връзка (име, адрес на управление, държава на регистрация, ИКПС или фирмен регистрационен номер, предприятие майка, ако е приложимо) [вж. образеца от регламента за изпълнение на Комисията Z 8.00, 0020-0050]
- 6) Подизпълнител (Да/Не)
- 7) Част от групата [вж. образеца от регламента за изпълнение на Комисията Z 8.00, 0060] (дали услугата се предоставя от някой вътре в групата или извън нея — Да/Не)
- 8) Част от групата за реструктуриране (дали услугата се предоставя от някой вътре в групата за реструктуриране или извън нея — Да/Не)
- 9) Звено в групата, което отговаря за основните операции, обхванати от договора (наименование и уникален идентификатор)
- 10) Кратко описание на услугата
- 11) Структурата на ценообразуването е предвидима, прозрачна и определена въз основа на принципа на сделка между несвързани лица (Да/Не)
- 12) (Прогнозна оценка на) общия годишен бюджетен разход за услугата или цена, когато е по-относима
- 13) Степен на критичност (висока, средна, предстои да се оцени)



14) Критична функция, за която услугата е от значение [вж. образеца от регламента за изпълнение на Комисията Z 8.00, 0070-0080]

15) Основни стопански дейности, за които услугата е от значение

16) Група/групи за реструктуриране, за която/които услугата е от значение (наименование на групата за реструктуриране)

17) Наименование на алтернативен доставчик на услугата

18) Юрисдикция/юрисдикции на договора или на процеса за решаване на спорове, включително договорени процедури за присъждане, медиация и арбитраж или вътрешно решаване на спорове

19) Приложимо право [вж. Регламент за изпълнение **2018/1624** на Комисията, образец Z 8.00, 0110]

20) Държава (държави), в която (които) се предоставят услугите (ако се различава от държавата на регистрацията на доставчика)

21) Устойчив на реструктуриране договор (съгласно характеристиките за устойчивост на реструктуриране) (Да/Не/Частично³³)

22) Санкции за временно спиране, нарушаване или прекратяване на договора, закъснение на плащания

23) Активатор (активатори) за предсрочно прекратяване

24) Срок на предизвестие за прекратяване за доставчика

25) Продължителност на подпомагането след прекратяване (в месеци)

Допълнителни полета

1) Взаимовръзки между договори (например кръстосано позоваване между СНО и рамкови договори)

2) Условия на плащане (например предварително/последващо плащане)

3) Наличие на клаузи за автоматично подновяване (Да/Не)



- 4) Количествени целеви стойности за изпълнение за доставчика (например 10 лиценза за XYZ)
- 5) Качествени цели за изпълнение
- 6) Страна (страни), на която (които) е разрешено да прекратява(т) договора
- 7) Разчетно време за замяна [вж. Регламент за изпълнение **2018/1624** на Комисията, образец Z 8.00, 0090]